

Висновки. Виробництво будівельних матеріалів та конструкцій є енергозатратним та негативно впливає на навколишнє середовище. Орієнтація на енергоефективні технології при повторному використанні матеріалів дозволить зменшити викиди CO₂ від 50% до 85%. Поширення практики застосування правила «3R» надає широкі можливості щодо зменшення собівартості будівельних об'єктів. Разом із тим, архітектурні засоби дозволяють отримати неординарні рішення при будівництві як громадських будівель, торговельних та розважальних центрів, дитячих майданчиків, павільйонів, так і приватних житлових будинків. Подібна практика надає можливість зробити суттєвий вклад до сталого розвитку як окремого міста, так і країни в цілому.

АРХІТЕКТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО НАТХНЕННЯ ЮВЕЛІРНИХ ВИРОБІВ DAVID K. DESIGNS

С.Т. Триколенко кандидат мистецтвознавства,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Актуальність теми доповіді. На сьогоднішній день взаємовпливи різних видів мистецтва набули надзвичайно потужного розвитку завдяки глобалізації та безмежного доступу до інформаційних ресурсів. Митці, які працюють в напрямку ювелірного мистецтва, черпають натхнення в музиці, живописі, літературі, скульптурі, архітектурі та ін.. Дана робота представляє вироби американського ювеліра Девіда К., який заснував авторський бренд David K. Designs. Він спеціалізується на виготовленні перснів та обручок, основні структурні елементи яких нагадують архітектурні конструкції.

Мета доповіді полягає у визначенні композиційних особливостей прикрас, пошуку архітектурних аналогів.

Основні результати дослідження. Девід отримав фахову ювелірну освіту на курсах високої моди та дизайну ювелірних прикрас в Лос-Анджелесі, Каліфорнія. Проходячи виробничу практику, він набув технічного досвіду а також віднайшов власний унікальний стиль, що визначав його подальшу творчість. В 2007 році заснував авторський бренд – David K. Designs. Нині він спеціалізується на виготовленні жіночих та чоловічих перснів, обручок та кілець, які втілюють синтез ювелірного та архітектурного мистецтва. Його роботи можна назвати мініатюрними спорудами, оскільки вони часто в стилізованій формі містять всі необхідні складові будівлі.

Майстер працює з дорогоцінними матеріалами, такими, як різнокольорове золото, платина, коштовне каміння. Концепція кожної колекції базується на передачі певного архітектурного об'єкта, представленого у вигляді округлого кільця. Виникає своєрідний ефект викривленої фотографії «риб'ячим оком», яка нині досить популярна для зображення міських пейзажів, інтер'єрів та окремих комплексів.

Крупні чоловічі персні з колекції «Авангард» та «Модерн» втілюють образ кубічної, геометрично правильної архітектури 30-40 років XX ст.. Верхню площадку

завершує невеликий камінь, який нагадує вітражний дах. Масштабні деталі кільця доповнюють дрібні елементи – крихітні діаманти, які нагадують маленькі вікна в рівній стіні, позбавленій ліпного декору. Всі персні представлені в кількох кольорових варіаціях – білій, жовтій, червоний та чорній.

Серія чоловічих пернів із різнокольорового золота втілюють образ сучасної американської архітектури – великих хмарочосів із гладкими скляними поверхнями, яскравих елементів ілюмінації. Майстер використовує не лише традиційні природні кольори золота, а й спеціально оброблені – синє золото, чорне золото, криваво-червоне. Каміні для крупних вставок підбираються контрастні, але всі елементи кільця оздоблені крихітними прозорими діамантами, що нагадують вікна.

Архітектура Давнього Єгипту стала взірцем для створення чоловічого персня з жовтого золота із крупним чорним діамантом та низкою дрібних білих. Композиція цього персня нагадує синтетичне поєднання храмової та пірамідальної архітектури: чорна піраміда ніби височить посеред храмового подвір'я, оточеного колонами та суворими гладкими стінами.

Серія обручок «Classic» має вигляд цегляної стіни, оскільки поверхня кільця вкрита рельєфом, подібним до цегляної кладки. Теплі відтінки золота посилюють асоціативне сприйняття глиняності поверхні. Натомість обручки з меандровими орнаментами кільця навпаки, здаються мармуровими чи гіпсовими через холодні відтінки білого золота й платини. Таким чином виникає асоціація із античними храмами й палацами доби Відродження. Варто зазначити, що звичайна для візуального сприйняття асоціативність в ювелірному мистецтві набуває чи не найбільшої гостроти, оскільки часто передає найтонші нюанси авторського бачення того чи іншого сюжету.

Чоловічий перстень «Італія» з білого золота із прозорими діамантами нагадує автошлях: срібні дорожні смуги, немов відбійник, розмежовує ряд діамантів. Низка чоловічих пернів із різнокольорового золота нагадують різні види мостів: розвідні, вантові, підвісні та віадуки. Кольори металу та каменів викликають асоціацію із певними будівельними матеріалами: бетоном, металом, каменем, цеглою.

Суворая церковна православна архітектура стала основою для пернів із серії «Дмитро Донской», які виготовлені із різнокольорового золота із вставками різних каменів. Периметр кільця посередині оформлений традиційним восьми кінечним хрестом, який ніби утримує округле склепіння.

Витончені персні із серії «Вінтаж» втілюють образ неоготичної архітектури першої половини XIX століття. Готичні арки та башти утворюють оправу для каменю, який, у свою чергу, візуально асоціюється із кольоровим дахом. Мода розписувати дахи будинків набула популярності в Англії та Америці всередині XIX століття, за взірцем бралися дахи європейських готичних соборів.

Апробація і впровадження результатів дослідження. Дана стаття та низка інших моїх статей, у яких розглядається синтез мистецтв на прикладі втілення архітектурних об'єктів або окремих мотивів у ювелірних виробках, демонструє багатогранність мистецьких пошуків й надає підґрунтя для подальших досліджень.

Висновки. На прикладах виробів David K. Designs чітко вимальовується принцип художньої стилізації архітектурних форм, їх адаптація до потреб мініатюрних ювелірних прикрас. Художня цінність наведених колекцій посилена вмінням автора за допомогою характерних образів передати візуально чітке пластичне зображення споруд та їх окремих елементів. Колористична палітра і фактурність підкреслюють матеріальність архітектурних об'єктів.

КОНЦЕПЦІЯ ДВАДЦЯТИХВИЛИННОГО МІСТА: МЕРЕЖА ОБ'ЄКТІВ ХАРЧУВАННЯ

А.А. Трошкін аспірант,

Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури,

м. Київ, Україна

Актуальність теми доповіді. На початку 2020 р. Україна та світ переживають пандемію COVID-19, яка в подальшому вплине на розвиток міст. Забезпечення населення самим необхідним, в першу чергу продуктами харчування із дотриманням вимог «карантинного міста», це на сьогодні є першочерговою задачею у міському плануванні. Проте, із пандемією життя міста не зупиняється. Фізіологічна потреба у їжі має бути забезпечена не лише можливістю купити продукти в найближчому супермаркеті, чи на базарі, але й можливість безпечно відвідати заклад харчування, провести час із друзями. Це вимагає нового погляду на мережу об'єктів харчування для міста на карантині.

Мета доповіді. На основі аналізу щойно створених концепцій «карантинного міста» визначити необхідні зміни при переплануванні житлових районів великих міст України.

Основні результати дослідження. За останні пів року від початку пандемії COVID-19 у світі з'явилися концепції безпечного міста котре знаходиться на карантині. Більшість із них зорієнтовані на доступність усіх послуг які забезпечують фізіологічні потреби людини у пішій доступності та із дотриманням соціальної дистанції 1.5м – 2м. Наразі, найвідомішою концепцією, яка знаходиться у стадії розробки є проєкт «20-хвилинне сусідство», котру планується реалізувати в місті Мельбурн до 2050 р. Це про «життя де ти є», що дозволить людям задовольняти більшу частину своїх повсякденних потреб в радіусі 800 метрів, чи в межах 20-хвилинної прогулянки від будинку, з можливістю безпечної їзди на велосипеді та використання альтернативних транспортних засобів поблизу [1]. Таке місто матиме сервіс, робочі місця, місця відпочинку, місця отримання освіти, та медицини, поблизу будинку, повинне сприяти процвітанню місцевої економіки, та бути незалежними від сусіднього району міста (рис.1).

Аналіз цієї містобудівної концепції показав, що вона по суті, є новою лише для міст Австралії, адже, подібну концепцію розробили та втілили в життя радянські містобудівники. Ідеї три-, чотири-, п'яти- ступеневих систем обслуговування набули